

Padmasambhawa

TESTAMENT OSTRZA KLEJNOTU

Rada Ta Została Wypowiedziana Do Jeszie Tsogyal

Ja, Zrodzony z Lotosu mistrz z Uddijany, Ćwiczony w Dharmie dla pożytku swojego i innych. Na wschód od Siedziby Wadźry Studiowałem i stałem się uczony w naukach sutr. Na południu, zachodzie i północy, Studiowałem zbiory Winaji, Abhidharmy i Paramity. W Bhasudhara studiowałem kriję. W kraju Uddijany studiowałem jogę, W krainie Zahor studiowałem dwa działy tantr. W kraju Jah studiowałem Kilaję. W kraju Singha studiowałem Hajagriwę. W kraju Marutsey studiowałem Mamo. W Nepalu studiowałem Jamantakę. W Siedzibie Wadźry studiowałem Amritę. Cztery działy Tantr Ojca i Matki, W tym Guhjasamadżę - studiowałem w kraju Dżala. Wielkiej Doskonałości nauczyłem się z mojego w naturalny sposób świadomego umysłu. Urzeczywistniłem, że wszystkie zjawiska są jak sny, jak magia. W kraju Tybetu dokonałem wielkich działań dla pożytku istot. W epoce degeneracji będę przynosił pożytek istotom. Dlatego też ukryłem niezliczone skarby term, Które spotkają się z przeznaczonymi im ludźmi. Wy wszyscy, którzy macie związek z tymi termami, Wypełnijcie polecenie Zrodzonego z Lotosu!

W ten sposób mówił.

E ma ho! Pod koniec tej epoki moje skarby term rozkiwną w tej górzystej ziemi Tybetu. Słuchajcie, wy wszyscy, którzy wówczas pójdziecie za moją radą!

Trudno jest zrealizować naturę ati-jogi Wielkiej Doskonałości; ćwiczcie się więc w niej! Jest to natura przebudzonego stanu umysłu. Chociaż twoje ciało pozostaje ciałem ludzkim, twój umysł przybywa do stanu buddy.

Bez względu na to jak głębokie, jak rozległe, lub jak wszechobejmujące mogą być nauki Wielkiej Doskonałości, wszystkie one zawierają się w tym: Nie medytuj, ani nie zmyślaj niczego nawet na atom, i nie rozpraszaj się nawet przez chwilę.[Według Tulku Urgyen Rinpocze, dosłowne znaczenie tybetańskiego słowa gom ('medytować'), jest 'kultywować', w sensie sprowadzenia czegoś, czego jeszcze tu nie ma. Ćwiczenie się w Wielkiej Doskonałości nie jest 'aktem medytacji' w sensie stwarzania i utrzymywania czegoś w umyśle.]

Istnieje niebezpieczeństwo tego, że ludzie, którzy tego nie rozumieją, zaczną mówić banały w rodzaju: "Nie medytowanie jest więc całkiem w porządku!" Ich umysły pozostaną zakute rozproszeniem samsarycznych interesów, mimo iż kiedy ktoś urzeczywistni naturę nie-medytacji, powinni wyzwolić samsarę i nirwanę w równości. Kiedy pojawi się urzeczywistnienie, powinienes stanowczo uwolnić się z samsary, aby twoje przeszkadzające uczucia w sposób naturalny opadły na dno i stały się pierwotną pełnią uwagi (ang. wakefulness). Jakież pożytek jest z

urzeczywistnienia, które nie zmniejsza przeszkadzających uczuć?

Jednak niektórzy ludzie będą się angażować w pięć trucizn, powstrzymując się zarazem od medytacji. Nie urzeczywistnili prawdziwej natury i z pewnością odrodzą się w piekle.

Nie twierdź, że posiadasz pogląd, którego nie urzeczywistniłeś! Ponieważ pogląd jest pozbawiony [dualistycznego] spoglądania, esencja umysłu jest obszarem wielkiej pustki. Ponieważ medytacja jest pozbawiona [dualistycznego] medytowania, uwolnij swoje indywidualne doświadczenie od skupiania [na przedmiocie]. Ponieważ w postępowaniu nie ma działania, jest to niestworzona naturalność. Ponieważ w rezultacie nie ma porzucania, ani osiągnięcia, jest to dharmakaja wielkiej błogości. Te cztery zdania są słowami, które płyną z mego serca. Zadaj im kłam, a nie odkryjesz natury ati-jogi.

Pod koniec przyszłej epoki, pojawi się wielu zdeprawowanych praktykujących, którzy będą traktować Dharmę jak towar. Wówczas wy wszyscy, którzy słuchacie moich słów, nie porzucicie dziesięciu duchowych działań.

Mimo iż wasze urzeczywistnienie jest równe realizacji buddów, złożcie ofiary Trzem Klejnotom. Mimo iż całkowicie opanowaliście swoje umysły, nakierujcie swoje najgłębsze cele na Dharmę. Mimo iż natura Wielkiej Dokonałości jest najwyższa, nie wypowiadajcie się lekceważąco o innych naukach.

Mimo iż zrealizowaliście, że buddowie i czujące istoty są sobie równe, weźcie w uścisk swojego współczucia wszystkie istoty. Mimo iż ścieżki i bhumi znajdują się poza treningiem i podróżą, nie przedstawajcie oczyszczać swoich splamień poprzez działania Dharmy. Mimo iż nagromadzenia są poza możliwościami gromadzenia, nie odcinajcie korzeni uwarunkowanej zasługi. [Uwarunkowana zasługa (tyb. zag bcas kyi dge ba) to praktyka duchowa, w której używa się dualistycznego punktu odniesienia. Obejmuje ona praktyki wstępne, siedem gałęzi itd. Nieuwarunkowana zasługa to rozpoznanie natury buddy, często zwane "potrójną czystością". Te dwa aspekty zasługi posiadają dwa nagromadzenia, usuwają dwa splamienia, manifestują trojaką wiedzę i aktualizują dwie kaje.]

Mimo iż twój umysł znajduje się poza narodzinami i śmiercią, to iluzoryczne ciało nie umiera, praktykuj więc, pamiętaj o śmierci. Mimo iż doświadczasz wolnej od myśli dharmaty, utrzymuj postawę bodhicitty. Mimo iż osiągnąłeś rezultat dharmakaji, dotrzyмай towarzystwa swego bóstwa jidama.

Mimo iż dharmakaja nie jest jakimś innym miejscem, poszukaj prawdziwego znaczenia. Mimo iż stan buddy nie znajduje się gdzieś indziej, całą zasługę, jaką zebrałeś, dedykuj niezrównanemu oświeceniu. Mimo iż wszystkiego doświadczasz jako pierwotnej pełni uwagi, nie pozwól, aby twój umysł błakał się w samsarze.

Mimo iż esencja twojego umysłu jest przebudzona, zawsze czcij bóstwo i swego mistrza. Mimo iż urzeczywistiłeś naturę Wielkiej Doskonałości, nie porzucaj swego bóstwa jidama. Ci, którzy zamiast to robić, głupio i chełpliwie gadają, niszczą tylko Trzy Klejnoty i nie znajdują nawet chwili szczęścia.

Guru powiedział: Ludzie nie myślą o śmierci. Życie człowieka jest jak kupa śmieci lub piórko na górskiej przełęczy. Demoniczny Pan Śmierci pojawia się nagle, jak lawina wichru. Przeszkadzające uczucia są jak słoma, którą dopadł ogień. Twoje życie zmniejsza swą długość jak cienie zachodzącego słońca.

Wszystkie czujące istoty trzech sfer wikłają się w stworzonego przez siebie czarnego węża gniewu. Przebijają się rogami stworzonego przez siebie czerwonego wołu pożądania. Zaslaniają się stworzoną przez siebie gęstą ciemnością apatii. Przykuwają się do stworzonej przez siebie ściany zarozumiałości. Szarpią się ze stworzonym przez siebie szakalem zazdrości. Ludzie nie dostrzegają, że nie udaje im się uniknąć pięciu niebezpiecznych splamień przeszkadzających uczuć. Robią wszystko, aby doświadczyć samsarycznych przyjemności tylko tego życia.

To życie przechodzi się w ciągu krótkiej chwili, ale samsara nie ma końca. Co zrobisz w następnym życiu? Ponadto, nie można sobie zagwarantować określonej długości życia: czas śmierci jest nieokreślony, i podobnie jak skazaniec, którego włoką na szafot, z każdym krokiem przybliżasz się do śmierci.

Wszystkie istoty są nietrwałe i umrą. Czy nie słyszeliście o ludziach, którzy umarli w przeszłości? Czy nie widzieliście swoich zmarłych krewnych? Czy nie zauważyliście, że się starzejecie? A jednak, zamiast praktykować Dharmę, ciągle zapominacie o doświadczonym w przeszłości smutku. Zamiast obawiać się przyszłych nieszczęść, ignorujecie cierpienie niższych światów.

Ściągani przez doczesne okoliczności, spętani liną dualistycznego skupienia, wyczerpani rzeką pożądania, schwytni w sieć samsarycznej egzystencji, trzymani przez ciasne kłamry dojrzwania karmy, nawet jeśli wieść o Dharmie dociera do was, nadal lgniecie do rozrywek i pozostajecie nieostrożni. Czy śmierć nie przydarzy się ludziom takim jak wy? Czuję litość wobec wszystkich czujących istot, które myślą w ten sposób!

Guru powiedział: Kiedy zachowujesz w umyśle niedolę śmierci, staje się jasne, że wszelkie aktywności są przyczyną cierpienia; a zatem porzuć je. Odetnij wszystkie, nawet najdrobniejsze, więzy, i medytuj w samotności na remedium pustki. Nic nie pomoże ci w chwili śmierci, praktykuj więc Dharmę, ponieważ jest to twój najlepszy przyjaciel.

Twój mistrz i Trzy Klejnoty są najlepszą ochroną, a zatem szczerze przyjmij schronienie. Praktyka Dharmy jest właśnie tym, co najbardziej pomoże twojemu stanowi umysłu. Zapamiętaj to, co usłyszałeś, ponieważ Dharma najbardziej

zasługuje na zaufanie.

Bez względu na to, jakie nauki będziesz praktykował, porzuć uczucia senności, letargu i lenistwa, a zamiast tego włóż zbroję pilności. Bez względu na to, jakie nauki zrozumiałeś, nie oddzielaj się od ich znaczenia.

Padmasambhawa powiedział: Czyń w ten sposób, jeżeli chcesz praktykować autentyczną Dhamę! Zachowuj w umyśle ustne wyjaśnienia swego mistrza. Nie konceptualizuj swego doświadczenia, kiedy ono po prostu powoduje powstanie w tobie przywiązania lub gniewu. W dzień i w nocy spoglądaj w swój umysł. Jeżeli strumień umysłu zawiera jakąś wadę, porzuć ją z głębi serca i dąż aby robić to, co pozytywne.

Ponadto, jeśli widzisz jak inni ludzie popełniają negatywności, odczuwaj dla nich współczucie. Jest zupełnie możliwe, że poczujesz przywiązanie lub awersję wobec pewnych obiektów zmysłowych. Kiedy odczuwasz przywiązanie ku czemuś atrakcyjnemu lub awersję wobec czegoś odpychającego, zdaj sobie sprawę z tego, że jest to złudzenie twojego umysłu, nie będące niczym innym, jak tylko magiczną iluzją.

Kiedy słyszysz przyjemne lub nieprzyjemne słowa, zrozum, że są to dźwięki puste jak echo. Kiedy spotyka cię jakieś wyjątkowe nieszczęście i cierpienie, zrozum, że jest ono tylko czasowym, zwodniczym doświadczeniem. Rozpoznaj, że wrodzona natura nigdy nie oddala się od ciebie.

Ponieważ odrodzenie się w postaci człowieka jest bardzo trudne, głupio jest ignorować Dhamę, jeśli raz się ją znalazło. Jedynie Dharma może ci pomóc; wszystko pozostałe jest światowym oszustwem.

I ponownie guru powiedział: Istoty o gorszej karmie, nastawione na wspaniałość i marność tego świata, działając, nie myślą o dojrzeniu karmy. Przyszłe cierpienie będzie dłuższe niż obecne, a zatem poczyj matczyną miłość i współczucie dla istot trzech sfer. Niustannie dotrzyj towarzystwa przebudzonemu umysłowi bodhicitty. Porzuć dziesięć negatywności i przyswój sobie dziesięć pozytywnych działań.

Żadnej czującej istoty nie uważaj za swego wroga; jeśli postępujesz w ten sposób, jest to tylko złudzenie twego umysłu. Nie szukaj jedzenia i picia, kłamstwem i oszustwem. Chociaż napełnisz brzuch w tym życiu, będziesz odczuwał jego ciężar.

Nie angażuj się w interesy i osiąganie korzyści; rozproszy to bowiem zarówno ciebie, jak i innych. Nie przywiązuj znaczenia do bogactwa, ponieważ jest ono wrogiem medytacji i praktyki Dharmy.

Myślenie wyłącznie o jedzeniu, jest przyczyną roproszenia; dbaj o to, żeby zapasy jedzenia, jakie posiadasz, wystarczały tylko do utrzymania się [przy życiu]. Nie

mieszkaj w wioskach, ani rejonach, co zwiększa przywiązanie i awersję. Kiedy twoje ciało znajduje się w odosobnieniu, to samo dzieje się z twoim umysłem. Porzuć jałowe plotkarstwo i mów mniej. Jeśli ranisz uczucia kogoś, oboje stwarzacie negatywną karmę. Mówiąc ogólnie, wszystkie czujące istoty bez wyjątku były twoimi rodzicami, nie pozwól więc sobie na przywiązanie czy wrogość. Utrzymuj łagodną postawę umysłu. Porzuć gniewne i szorstkie słowa; zamiast tego mów z uśmiechniętą twarzą.

Nawet jeśli poświęcisz swoje życie, nie wynagrodzisz dobroci twoich rodziców, szanuj więc ich w myśli, słowie i czyny. Zarówno to, co pozytywne, jak i to, co negatywne, pochodzi z postrzeganych obiektów i ludzi, nie przebywaj więc w pobliżu tych, którzy popełniają negatywności. Nie przebywaj w miejscu, gdzie ludzie są wrogo usposobieni wobec ciebie, co zwiększa gniew i pragnienia. Jeśli to zrobisz, powiększy to tylko przeszkadzające uczucia w tobie i innych.

Przebywaj tam, gdzie czujesz się swobodnie, a twoja praktyka Dharmy automatycznie postępuje. Przebywanie w miejscach [powodujących] skrajne przywiązanie i awersję powoduje tylko rozproszenie. Bądź tam, gdzie twoja praktyka Dharmy się rozwija.

Jeśli stajesz się zarozumiały, twoje zalety się zmniejszają, porzuć arogancję i wyniosłość. Jeżeli rozczarowałeś się i zniechęciłeś, pociesz sam siebie i bądź swoją własną pociechą. Ponownie wejdź na ścieżkę.

Guru powiedział: Jeśli chcesz autentycznie praktykować Dharmę, rób to, co jest pozytywne, nawet najbardziej znikome [pozytywne] czyny. Porzuć to, co jest negatywne, nawet najdrobniejsze [negatywne] czyny. Największy ocean składa się z kropeł; nawet góra Sumeru i cztery kontenenty składają się z drobnych atomów.

Nie ma znaczenia to, czy twój akt dawania jest tak mały jak ziarnko sezamu; jeśli dajesz ze współczuciem i bodhicittą, osiągniesz stokrotną zasługę. Jeśli dajesz bez bodhicitty, twoja zasługa nie wzrośnie, nawet jeśli będziesz rozdawał konie i bydło.

Nie angażuj się w pochlebstwa i wymoszone przyjaźnie. Pozostań uczciwy w myśli i słowie. Główną praktyką Dharmy jest zachowanie uczciwości w myśli i czynie. Podstawa praktyki Dharmy opiera się na czystej samaji, współczuciu i bodhiciccie. Zawierają się w tym również samaje Tajemnej Mantry, ślubowania bodhisattwy i reguły śrawaków.

Guru powiedział: Zużyj wszystkie zapasy jedzenia i bogactwo na pozytywne działania. Niektórzy ludzie mówią: "Bogactwo przyda się w chwili śmierci". Kiedy jednak dotknie cię śmiertelna choroba, nie będziesz w stanie rozłożyć swego bólu na pieniądze, bez względu na to, jak wiele pomocników będziesz miał, a twój ból nie będzie większy, jeśli nie będziesz miał nic.

Wówczas nie będzie miało znaczenia to, czy masz przyjaciół, sługi, opiekunów i bogactwo, czy też nie. Wszystko stanowi przyczynę przywiązania. Przywiązanie wiąże cię, nawet jeśli jest to przywiązanie do twego bóstwa i Dharmy. Przywiązanie bogatej osoby do tysiąca uncji złota i przywiązanie biedaka do igły i nitki, wiążą w ten sam sposób. Porzuć przywiązanie do tego, co blokuje drzwi do wyzwolenia.

Kiedy umierasz, nie ma znaczenia fakt, czy twoje ciało zostanie spalone na stosie z drzewa sandałowego, czy też zjedzone przez ptaki i psy w odludnym miejscu. Pojdziesz dalej, a wraz z tobą negatywne i pozytywne czyny, które popełniłeś żyjąc. Zostawisz po sobie złe imię lub dobrą reputację, całe jedzenie i bogactwo, oraz wszystkich twoich pomocników i sługi.

W dzień śmierci będziesz potrzebował znakomitego mistrza, poszukaj go więc [wcześniej]. Bez mistrza prawdopodobnie nie uda ci się przebudzić do oświecenia, tak więc podążaj za kwalifikowanym mistrzem i rób to, co ci każe.

I ponownie guru powiedział: Posłuchajcie, mający szczęście ludzie przyszłych czasów, którzy słuchacie słów Padmakary! Przede wszystkim, wstępując na ścieżkę, musicie być pilni. Przez tak długi czas w przeszłości byliście zaabsorbowani mamiącymi was doświadczeniami, przez niezliczone eony, wszystko, co robiliście, gubiło was w złudzeniach. Odetnij to złudzenie już teraz, kiedy jeszcze masz ludzkie ciało.

[Umysły] wszystkich czujących istot są przesłonięte ciemnością nieznajomości podłoża (skt. alaja). Kiedy powstają dualistyczne doświadczenia, utrwalają się poprzez dualistyczną percepcję. Bez względu na to, co robią czujące istoty, popełniają nieszczęsne czyny. Więzienie złudzenia sześciu klas istot jest tak ciasne!

Osiągnięcie ludzkiego ciała jest wyjątkowo trudne. Po osiągnięciu go, jedynie niewielu ludzi słyszy imię Buddy. Słyszając je, tylko bardzo nieliczni czują ufność. A nawet jeśli raz odczuwają ufność, po wejściu w [bramę] Dharmy, wielu ludzi jak uparte zwierzęta łamie swoje ślubowania samaja i stacza się. Widząc te czujące istoty, bodhisattwowie wpadają w rozpacz, a ja, Padmakara, martwię się.

Tsogyal, w miejscu, w którym obecne są nauki Buddy, nawet ludzie, którzy osiągnęli cenne ludzkie ciało - ponieważ od niezliczonych żywotów gromadzili nieograniczoną zasługę - ciągle posiadają pełną karmę sześciu światów istot.

Niektórzy z nich, po usłyszeniu o właściwościach Buddy, rozpalają się przywiązaniem i gniewem, martwią się, czy inni ludzie też będą nimi zainteresowani. Po dołączeniu do praktykujących nauki Buddy, obawiają się, że samsara będzie uszczuplona. Tego typu przywiązanie i gniew to nasiona odrodzenia się w piekle. W przyszłych żywotach tacy ludzie odrodzą się w miejscach, gdzie nigdy nie usłyszą imion Trzech Klejnotów.

Wy, ludzie, którzy żyjecie teraz lub pojawicie się w przyszłości i którzy bezbłędnie słuchacie słów Padmakary, powinniście uczynić to, co wam powiem: Aby wykorzystać cenne ludzkie ciało, które zdobyliście, potrzebujecie wzniosłej Dharmy. Ludzie, którzy tęsknią i lgną do światowego prestiżu i sławy, zamiast praktykować Dharwę, należą do najwyższego poziomu zwierząt.

Jeśli w to wątpisz, rozważ to dokładnie: niepokój o to, że to ciało jest wygodne, niepokój o jego trwałość, niepokój o własne sukcesy, niepokój o to, czy przyjacielom dobrze się powodzi, niepokój o to, czy odpłaciło się znieawidzonym wrogom - wszystko to posiadają ludzie światowi. Ptaki na niebie, myszy w ziemi, mrówki, które żyją pod kamieniami i skałami - wszystkie one [postępują] tak samo. Wszystkie czujące istoty to mają.

Posiadanie mniej szkodliwych wrogów od innych istot, jest tylko najwyższym poziomem wśród zwierząt. Aby praktykować Dharwę, musisz odrzucić przywiązanie do kraju. Twoja ojczyzna to miejsce narodzin przywiązania i gniewu.

Bierz z sobą tylko tyle jedzenia i pieniędzy, ile potrzebujesz. Czyń tak dotąd, dopóki nie porzucisz przywiązania do jedzenia i ubrania. Nie trzymaj rzeczy, które powodują twoje rozproszenie. Poszukaj miejsca, którego nie nawiedzają dzicy ludzie. Jedz tyle, żeby utrzymać się przy życiu i żyj w samotności wolnej od towarzystwa.

Najpierw oczyść swoje negatywne czyny. Następnie spójrz w umysł! Fakt, że naturalny stan umysłu nie trwa, lecz projektuje myśli, stanowi dowód jego pustki. Nieprzerwane pojawianie się wysyłanych myśli jest przejrzystością ich percepcji. Nie ścigaj projektowanych myśli. Nie lgnij do przejrzystości percepcji. Jeżeli zrelaksujesz swoją uwagę i rozpoznasz jej esencję, twoja naturalna świadomość pojawi się jako dharmakaja.

Czasami wykonuj praktyki oczyszczania przeszkód. Jeśli potrafisz w ten sposób przestrzegać mojego testamentu, osiągnięcie stan Wadźradhary w tym życiu.

Tsogyal, każdy, kto ma ciemnobrązową i gniewną formę, pojawi się przed końcem [głoszenia] nauk Śakjamuniego. Dla jego dobra ukryj te słowa w koszu oprawnym w brązową skórę nosorożca.

W ten sposób mówił.

Na tym kończy się testament Zrodzonego z Lotosu mistrza z Uddijany, zatytułowany Ostrze Klejnotu.

[Tekst] ten ujawnił Rigdzin Godem, vidjadhara z Piórem Sępa, ze znalezionej na wschodzie białego skarbu.

Samaja, pieczęć, pieczęć.

Oby przyniosło to pomyślność.

Oby przyniosło to pomyślność.

Oby przyniosło to pomyślność.

Sarva Mangalam.